

המדריך למצפה רמון

מרחב של השראה
בגישת התלהבות

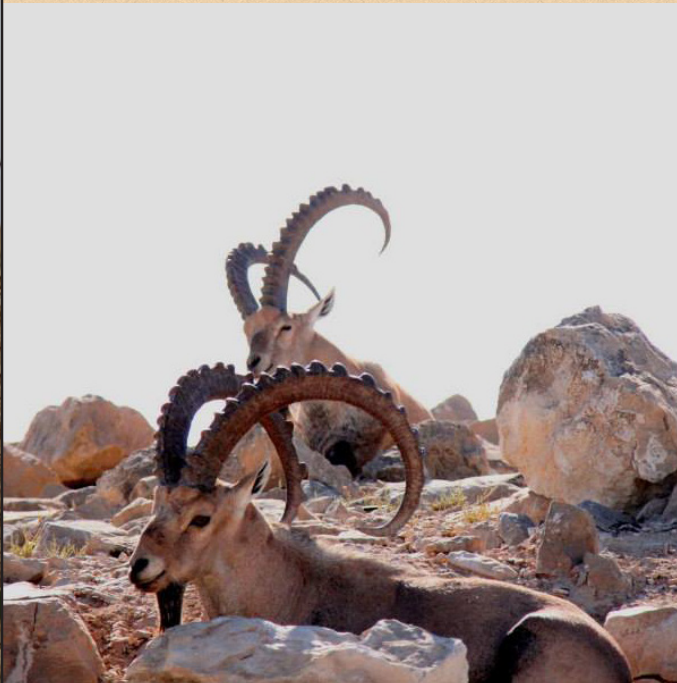
המדריך הזה לא מייצג. והוא לא מטעם. הוא שיר, מהלב, למקום אהוב.
הוא מצדיע לכל תושב. לכל גישה. לכל כיוון. לכל חזון מיצפאי. לכל אדם
שאוהב את המקום, ובעיקר לכל אורח, לרגע, או לתמיד.

המקום הזה קסום. השקט שלו, השקט שבו, נוגע. חודר.
אנשים מיוחדים מכל הגוונים. רצון לשמר את המקום.
אנשי אדמה, והר. מי שכאן, רוצה להיות כאן. מחויב למקום.

הדרך למצפה מיוחדת. היא חלק מהרעיון של תנועה, של לזוז
של לקחת את הדרך, כדרך. כחלק מיציאה "למסע" קצר בכל פעם
של פתיחה. התעצמות. מומלץ מדי פעם לנסוע לבד. עם עצמך. רק
עם עצמך. גם אם נוסעים ביחד, אז להביט בנסיעה כמשהו שהוא
חלק ביחד, וחלק - רק אתה עם עצמך.

שפת המכתש / בשעת בין הערביים הכי יפה.
כשוט ללכת ממרכז המבקרים למרפסת, וחזרה.
להסתובב. ל"הקשיב" לרוח על הפנים. לקבל כוח.
עוררות. חישה. חיים!

להביט על הגודל של אמא
אדמה. להיזכר כמה אנחנו
קטנים ועושים סצינות מהכול.
כמה הכול הבל הבלים, וזה
מרגיע. משם, לקחת את זה
לשבריריות החיים. לכמה הכול
זמני, ועם ההרגשה הזו להגיד
איזה "די, אני לא מחכה יותר!"
על משהו. ולחזור משם עם
החלטה לקדם, משהו שהיה
מוזנח. איזה רצון.

רוגע

לנשום יותר בדרך לשם. לפתוח קצת יותר חלונות.
פחות דיבורי עבודה בטלפון. לשבת נינוח בכיסא
של האוטו. לא עוקפים בשגעת. **לאט.**

יעלים / לחפש אותם ברחובות העיר, בכל שעה. פשוט להסתובב ברחובות העיר. בגינות. על אופניים הכי טוב. כי במרכז המבקרים ועל שפת המכתש רואים אותם, אבל לקלוט אותם ליד סופר! ליד הבריכה! או בכיכר מול בניין, זה בום. לקלוט אותם בכיכר העיר אוכלים דשא, באין מפריע, זה מטלטל. לקחת את זה לחופש, לביטחון ש"גר זאב עם כבש" זה אפשרי.

גרה חיה עם אדם. בנינוחות. ללא פחד. בטבעיות. וככה כולם יכולים לגור עם כולם. אשכנזי עם ספרדי. חילוני עם דתי. ערבי עם ישראלי. כולם עם כולם.

לשה / מאפייה ברובע האומנים, עם רוח אלוהים. לקנות חלה בשישי בבוקר מוקדם (משעה 11 בקושי נשארות חלות) זה חובה ממש. האווירה במקום. הריח. מרגישים אהבה, קבלה, ומצווה. מרגישים ביחד.

אתי / אסתר / חנות יד שנייה וקפה. חנות עם אופי. יש שם הפתעות. אווירה. חום אנושי. צל. שטיחים. מוזיקה מדליקה. שישי בבוקר בשעה 10 עד 11 לדעתי הכי מומלץ.

לחפש את שמן זית "מרום", ואת היין של "ננה" פשוט לשאול על זה. לחפש את זה. בעיקר אצל לשה.

יש פה מלאכים מכל הסוגים, קהילה חזקה!

חדשים, שבאו לקצת. צעירים, שבאו לאומנות. חכמים יצירתיים, שבאו לעבוד בפרסום. אנשי אדמה, שמפריחים את השממה. ותיקים של פעם. חולמים של מלון בראשית. וכולם אוהבים את הנוף, ההר, והרוח. יש אנשי חזון, שמביאים לפה מקדונלד אוטוטו, וכאלה שמעדיפים לחיות מהלקט הטבעי של האדמה. יש פה מובילי ישראל בגן יער, ויש פה רקדנים, מוזיקאים, ואנשי רוח, מטפלים. זה כמו קיבוץ. עם הרבה דיעות. יש פה עוצמה, ודעתנות.

לבוא
לנסות
לא לצפות
ולנוח
לטייל
לא לטייל
שקיעה
זריחה
אהבה
לתת לזה
לזרום בכ
והכול יקרה.

צריך לבוא פתוח, כי לספוג את המקום. בלי תזות
ועמדות. בלי "אני יודע" ו"אני מצפה". לא באים
לפה בשביל בית מלון יפה, או בשביל שישעשעו אותך.
באים לפה כדי לתת אהבה להר, ולקבל עוצמה בחזרה.

אופניים / כלי הרכב המומלץ במצפה. לא רכב. די. תארגנו לכם אופניים פשוטות לנסוע ממקום למקום, כדי להוריד גז. והכי טוב - זוג רגליים וכובע, ממקום למקום.

צילומים: גלעד קרטון, חיים צוקרמן

מצפה רמון זה לא רומן חפוז, זו מערכת יחסים. לא באים פעם 1. באים כל חודש. או לתמיד (: מכירים... מבינים לאט... רואים... אין מקומות כאלה בארץ. בעולם. עם שכינה, אלוהות, רוחניות, עוצמה, טבע, חוזק, רוח, רכות, אנשים מיוחדים, יעלים שמסתובבים בדואר ובסופר, הכול מהכול. אומנות, מוזיקה, אדמה, הייטק, יש פה הכול. יש בה חסכוס יפה של אדם בוגר. של פועלים ועובדי אדמה.

.....

BT
מחקר
ויעוץ

**כנסים
רמון**

להזמנות: 09-950-9451 / office@hitlahavut.com